

Olvasmány Jer 31, 7-9

Ezt mondja az Úr:

„Kitörő örömmel örüljétek Jákobon,
örvendjétek annak, aki első a nemzetek között.
Dicsőítsétek, hirdessétek és mondjátok:
»Az Úr megszabadította népét, Izrael maradékát.«
Íme, visszahozom őket észak földjéről,
és összegyűjtöm őket a föld határaitól.
Mindnyájukat összegyűjtöm: a vakokat és a
sántákat is,
a várandósokat és a szülő anyákat is.
Nagy sereg lesz, amely ide visszatér.
Könnyek között jönnek,
fohászokozás közt vezetem őket vissza.
Forrásvizetekhez vezérelm őket,
sima ösvényeken, nehogy elessenek.
Mert atyjává lettem Izraelnek,
és Efraim az én elsőszülött fiam.”

Szentlecke Zsid 5, 1-6

Testvéreim! Minden főpap az emberek közül való, és arra rendelik, hogy az Isten tiszteletében képviselje az embereket, ajándékokat és áldozatot mutasson be a bűnökért, mint olyan valaki, aki megértő tud lenni a tudatlanok és a tévelygők iránt, hiszen órá is gyöngeség nehezedik. Így a népért is, és a saját vétkeiért is áldozatot kell bemutatnia. Ezt a tisztiséget magától senki sem vállalhatja, csak az, akít Isten meghív, mint Áront.

Így Krisztus sem önmagát emelte főpapi méltóságra, hanem az, aki így szólt hozzá: „Fiam vagy te, ma szültelek téged.” Másutt meg ezt mondja: „Pap vagy te mindörökké Melkizedek rendje szerint.”

Evangélium Mk 10, 46-52

Abban az időben:

Tanítványaival Jézus Jerikóba érkezett. Amikor tanítványainak és nagy tömegnek a kíséretében elhagyta Jerikót, egy vak koldus, Timeus fia, Bartimeus ott ült az útszélen. Hallva, hogy a názáreti Jézus közeledik, elkezdett kiáltozni: „Jézus, Dávid fia, könyörülj rajtam!” Többen szóltak neki, hogy hallgasson, de ő annál hangosabban kiáltotta: „Dávid fia, könyörülj rajtam!”

Jézus megállt és így szólt: „Hívjátok ide!” Odaszóltak a vaknak: „Bátorság! Gyere, téged

hív!” Az eldobta köntösét, felugrott és odament Jézushoz. Jézus megkérdezte: „Mit akarsz, mit tegyek veled?”

A vak ezt felelte: „Mester, hogy lássak.”

Jézus erre így szólt hozzá: „Menj, a hited megmentett téged.” Az pedig nyomban visszanyerte látását, és követte őt az úton.

A látás kegyelme

Jézus csodái nem csak egyszeri jótettek. Nem is csak a megváltói irgalom és szánalom pillanatnyi gyümölcsei, hanem jövőbe fénylő jelek is. Az irgalmas, végteleenül jó Isten bizonyítékai. Ezek a csodák vigasztalnak, bátorítanak, intenek és felszólítanak minket is, akik térben és időben távol vagyunk az akkori eseményektől.

Látni! – ez volt a jerikói vak egyetlen vágya. Kérését ahhoz intézte, aki azt mondta magáról: „Én vagyok a világ világossága.” Jézust, a világosságot akarta látni és követni a vak. Jézus meggyógyítja őt, de érdekes, nem a testi látást említi, mint gyógyulást, hanem a hitet: „Menj, a hited meggyógyított.”

Mi volt a jerikói vak hite? Az, hogy Jézus Dávid fia, a Messiás. Az, hogy Jézus az Isten embere. Az volt az ő hite, hogy egyedül Jézus mentheti meg őt. Nem intellektuálisan megalapozott, „ésszerű” hit volt ez, hanem elsősorban egzisztenciális, bízó hit, amely nem a saját gondolataihoz vagy a külső törvényhez méri hozzá Jézust, hanem fordítva: önmagát, saját nyomorúságát méri hozzá Jézushoz. A jerikói ember vaksága a megváltásra váró elesettség jele, amelyből csak Jézus emelhet fel, csak Jézus oldozhat fel. Ilyen esetekben óriási bizalomra, a bízó hitre van szükség, amilyen Kis Szent Teréz is rendelkezett: „Ha az összes lehető bűnököt elkövettem volna, akkor is ugyanilyen bizalmam lenne: érezném, hogy bűneim sokasága olyan csupán, mint a tüzes serpenyőbe hulló vízcsepp.” És van-e köztünk valaki, akinek nem volna szüksége erre a bízó hitre?!

forrás: www.szepe.hu

HIRDETÉS

Tájékoztatjuk a híveket, hogy az **umatemető látogatási rendjéről szórólapot készítettünk**, mely az újságos asztalon megtalálható.

November 2-án, halottak napján 7.00 órakor, 10.00 órakor és 18.00 órakor lesznek szentmisék templomunkban. A 10.00 órai szentmisét az altemplomban nyugvó elhunytakért mutatjuk be.